

УДК 316.344:330.566.63

*А.Г. ГВЕЛЕСІАНІ,
кандидат економічних наук, старший науковий співробітник
Інституту демографії та соціальних досліджень НАН України*

ОЦІНКА СТРУКТУРИ ГРОШОВИХ ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ МЕТОДОМ ДЕКОМПОЗИЦІЇ КОЕФІЦІЄНТА ДЖИНИ

Постановка проблеми. Трансформація економічної системи України спрямована на інтеграцію до глобальних соціально-економічних процесів, розбудову ефективної соціально орієнтованої економіки, забезпечення гідного рівня життя населення. Проте процеси реформування економіки супроводжуються багатьма негативними соціальними явищами, зокрема, поширенням бідності, глибоким майновим розшаруванням суспільства, що перешкоджає економічному зростанню, послаблює результативність заходів боротьби з бідністю, призводить до соціального напруження.

Надмірна диференціація доходів населення, без перебільшення, сьогодні є найгострішою проблемою як для України, так і для країн Європи та Центральної Азії з перехідною економікою. Така ситуація вимагає поглибленого дослідження даної проблеми, пошуку основних причин та ефективних важелів регулювання процесів розподілу і перерозподілу доходів у суспільстві. Це потребує виявлення основних факторів диференціації, визначення впливу кожної структурної складової доходів на загальний рівень диференціації у суспільстві, встановлення причин диференціації серед груп та всередині них, що дають змогу аналіз структури доходів (витрат) домогосподарств, декомпозиція показників диференціації доходів населення.

Аналіз практичного стану досліджень. Декомпозиція нерівності – це стандартна процедура для визначення внеску певної складової в загальну нерівність. Новаторами у даному напрямі досліджень були Ф. Боргуньон, Ф. Коуел та А. Шоррокс [9; 10; 15]. Детальніше методологію розробили Р. Лерман та С. Іцхакі, С. Дженкінс, А. Дейтон [11; 12; 16].

Диференціацію грошових доходів можна розкласти на компоненти у двох вимірах: декомпозиція за групами населення (декомпозиція показника диференціації на нерівність всередині груп населення і між ними) та декомпозиція за джерелами доходів. При цьому для дезагрегації використовують різні індекси. Для декомпозиції за групами населення Ф. Боргуньон, Ф. Коуел та А. Шоррокс [9; 10; 15] розкладають сумарну нерівність на внутрішньо-групову та міжгрупову, використовуючи клас індексів узагальненої ентропії. Дезагрегацію нерівності за джерелами доходів здійснюють за допомогою коефіцієнта

Джині (А. Шоррокс, Р. Лерман та С. Іцхакі, Н. Поддер та Б. Тран-Нам [14; 15; 16]). Особливості декомпозиції для країн, що розвиваються, описано у публікації „Обратить реформы на благо всех и каждого” [5].

Останнім часом вітчизняні та російські науковці також стали приділяти увагу способам декомпозиції. Однією з перших методику декомпозиції коефіцієнта Джині на статистичних даних розподілу домогосподарств Росії описала Л. Ніворожкіна [3], А. Сурінов [8] обговорює доцільність використання дезагрегації нерівності при аналізі розподільчої політики держави. В ІДСД НАН України науковці досліджують проблеми міжгрупової та міжрегіональної декомпозиції нерівності [2; 4; 7], визначення вкладу різних компонент сукупного доходу у загальну диференціацію [6]. Принципи та аксіоматичне представлення декомпозиції нерівності індексів Аткінсона, Джині, Шеплі за демографічними групами та за джерелами доходів і можливості їх використання докладно розглянуто у роботі Семенова В.В. [7]. Проте у сучасній економічній літературі України недостатньо уваги приділено виявленню структурних причин диференціації грошових доходів населення на основі використання методу декомпозиції коефіцієнта Джині, аналізу відносного внеску у диференціацію грошових доходів та еластичності індексу Джині до певного компонента грошового доходу.

Мета проведеного дослідження, результати якого наведені в статті, полягає у докладному описанні розширеного методу декомпозиції коефіцієнта Джині, що використовується у світі; застосуванні даного методу на статистичних даних розподілу домогосподарств України за рівнем грошових доходів за період з 2000 по 2007 роки; визначенні та аналізі не лише відносного внеску у диференціацію, а й еластичності індексу Джині до певного компонента грошового доходу, що дозволить проаналізувати вплив змін у джерелах доходу на загальний рівень диференціації.

Виклад основного матеріалу. Дезагрегація показників диференціації населення за джерелами доходів дає можливість виявити компоненти, які обумовлюють найбільший внесок у диференціацію у структурі доходів (витрат), і розрахунку перерозподільних ефектів будь-яких компонент доходу та їх відносної важливості по відношенню до загального рівня диференціації доходів у суспільстві.

Для визначення внеску кожної компоненти грошових доходів у загальну диференціацію використовують індекс Джині, що може бути представлений як [16]:

$$G = \sum_{k=1}^K R_k S_k G_k^*, \quad (1)$$

де G_k^* – коефіцієнт концентрації для k -ї компоненти доходу,

S_k – частка компоненти k у сукупному доході,

R_k – „кореляція Джині” між компонентою k та загальним доходом, що визначається як:

$$R_k = \frac{\text{cov}(y_k, F(y))}{\text{cov}(y_k, F(y_k))} \quad (2)$$

R_k приймає значення від -1 до $+1$, визначає позитивний чи негативний внесок k -ї компоненти в загальну нерівність, вказуючи збільшує чи зменшує k -та компонента загальну диференціацію. Наприклад, доходи від власності матимуть значний додатний

коефіцієнт кореляції Джині із загальним сукупним (грошовим) доходом вказуючи, що ця компонента більш важлива для домогосподарств у верхній частині розподілу і справляє значний збільшувачий ефект на загальну диференціацію. В разі, коли R_k приймає значення менше нуля, доходи із джерела k (наприклад, соціальні трансферти) зменшують загальну диференціацію, сильна від'ємна кореляція буде вказувати на те, що компонента більш важлива для домогосподарств з меншими доходами. Таким чином, загальний (абсолютний) внесок компоненти у загальну диференціацію $S_k R_k G_k$.

Відносний внесок доходу з джерела k у сукупну диференціацію за доходом розраховується як:

$$P_k = R_k S_k \frac{G_k^*}{G} \times 100\% \quad (3)$$

Існує значна кількість досліджень з використанням такого способу декомпозиції [9; 10; 15].

Вивчення та здійснення декомпозиції за джерелами доходу необхідне для визначення того, наскільки загальна диференціація обумовлена певною компонентою, та як зміни певного джерела доходу впливають на загальну диференціацію доходів. Використовуючи вираз (1), можна визначити еластичності коефіцієнта Джині до k -ї компоненти, іншими словами, на який відсоток зросте нерівність, якщо доход із джерела k підвищиться на 1 відсоток [16]:

$$\epsilon_k = \frac{1}{G} \left[S_k (R_k G_k^* - G) \right], \quad (5)$$

де ϵ_k – еластичність коефіцієнта Джині по відношенню до k -ї компоненти доходу.

Таким чином, завжди, коли коефіцієнт концентрації джерела доходу k більший сукупного коефіцієнта Джині, збільшення доходу з джерела k (за інших рівних умов) призведе до зростання диференціації. Ця формула важлива з точки зору політики перерозподілу доходів. Її використання дає можливість розраховувати перерозподільні ефекти будь-якої компоненти доходу та визначити відносну важливість різних компонент доходу по відношенню до загального рівня диференціації доходів у суспільстві.

Дані вибіркового обстеження домогосподарств України [1] дають можливість проаналізувати внесок складових грошових доходів домогосподарств у загальну диференціацію за методом, описаним С. Ітцхакі та Р. Лерманом [16].

У даному аналізі загальні грошові доходи являють собою суму грошових доходів, отриманих з усіх джерел на одного члена домогосподарства за місяць і складаються з оплати праці, доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості, доходів від усіх продаж (від продажу сільськогосподарської продукції, особистого і домашнього майна, нерухомості), доходів від власності, соціальних трансфертів (пенсій, стипендій, допомоги) та ін. грошових надходжень. Розподіл грошових доходів домогосподарств за децильними групами залежно від розміру середньодушових грошових доходів у 2007 році наведено у таблиці 1.

Аналіз структури розподілу грошових доходів домогосподарств свідчить, що найбільш нерівномірно розподілені оплата праці і доходи від підприємницької діяльності та самозайнятості. У 2007 році середній розмір оплати праці, що отримували 10 % домогосподарств з найвищими доходами, перевищував такий рівень 10 % з найменшими доходами у 7,3 разу. Питома вага оплати праці в грошових доходах заможних груп складала 61,3 %, у найменш забезпечених — 49,8 %. Такі тенденції свідчать про значний рівень диференціації заробітної плати та необхідність трансформації політики оплати праці. Основна маса доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості концентрується у групі з найвищими доходами — у 2007 році середній розмір цієї статті доходу у 10 % найзаможніших перевищував у 23,3 рази середній розмір у 10 % найбідніших. Такі цифри свідчать про високий рівень диференціації доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості, що можна пояснити обмеженістю можливостей доступу широких верств населення до економічних факторів, від яких отримують зиск тільки певні групи населення.

Доходи від продажу сільгосппродукції, особистого і домашнього майна відіграють незначну роль як джерело доходів та розподілені майже рівномірно. Доходи від продажу нерухомості майже повністю сконцентровані у домогосподарствах з найвищими доходами і становлять не більше 1 % у структурі їх грошових доходів.

Розподіл соціальних трансфертів за групами домогосподарств має різний характер: пенсії, в абсолютних одиницях, розподіляються на користь груп з високими доходами (у 2007 році 10% домогосподарств з найвищими доходами мали середній розмір пенсій у 4,6 разу вищий, ніж 10 % з найнижчими доходами), але становлять значну частку у структурі доходів мало- та середньо забезпечених груп населення (20—40 %); допомоги, пільги і субсидії мають так званий про-бідний розподіл як за абсолютними значеннями, так і за структурними (найнижча децильна група мала середній розмір допомоги у 1,5 рази більший, ніж найвища, у структурі доходів 10 % з найвищими доходами допомоги становили не більше 1 %). Отже, допомоги мають розподіл зміщений в бік біднішого населення, та справляють знижувальний ефект на диференціацію доходів населення.

Для аналізу внеску кожної компоненти у загальну диференціацію грошових доходів здійснено відповідні розрахунки за наведеною вище методикою, результати яких подано у таблиці 2.

На основі отриманих результатів приходимо до висновку, що коливання частки оплати праці у бюджетах домогосподарств відображалося на зміні відносного внеску цієї статті доходів у загальну диференціацію: при зменшенні частки з 55,7 % до 54,8 % у 2001 році, відносний внесок зменшився майже на 5 відс.п. (з 70,4 % до 67,4% у 2001 році). У 2007 році зростання частки оплати праці у грошових доходах домогосподарств призвело до збільшення відносного внеску цієї компоненти в загальну диференціацію до 71,6 %. Еластичність коефіцієнта Джині по оплаті праці показує, що у 2007 році 10-відсоткове зростання оплати праці призводило до зростання коефіцієнта диференціації на 1,26 %. Тобто, враховуючи, що коефіцієнт Джині за грошовими доходами у 2007 році становив 26,97, за умови збільшення заробітної плати на 10 % він би склав 27,31.

Таблиця 1

Розподіл грошових доходів домогосподарств за децильними групами залежно від розміру середньодушових грошових доходів у 2007 році*
(в середньому за місяць у розрахунку на одну особу, грн)

	За децильними групами за рівнем середньодушових грошових доходів на місяць									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Грошові доходи	281,31	412,92	481,63	531,73	586,07	655,98	745,36	870,60	1058,87	1669,70
Оплата праці	139,88	214,53	194,99	226,23	299,01	354,18	449,78	588,45	678,48	1023,57
Доходи від підприємницької діяльності та самозайнятості	9,22	12,57	12,55	21,71	22,19	29,31	32,78	32,69	62,22	215,17
Доходи від продажу сільгосп-продукції	24,61	24,74	26,93	24,75	29,96	30,33	27,27	30,87	34,17	26,43
Доходи від продажу особистого і домашнього майна	0,01	0,09	0,37	0,08	0,27	0,44	0,14	0,12	0,77	7,24
Доходи від продажу нерухомості	0,00	0,00	0,00	0,11	0,00	0,00	0,27	0,30	0,70	16,44
Доходи від власності	3,20	2,74	3,89	3,77	4,21	4,34	5,00	3,89	4,64	6,06
Пенсії	54,99	103,76	195,97	200,76	174,32	180,15	165,96	147,74	200,50	251,24
Стипендії	2,33	2,17	1,50	1,52	1,35	2,32	2,73	1,94	3,03	2,30
Допомоги	20,61	19,87	16,06	16,88	17,19	13,05	14,42	15,58	10,53	13,77
Соціальні трансферти	77,93	125,80	213,54	219,16	192,86	195,52	183,11	165,26	214,06	267,30
Інші грошові доходи, грошова допомога від родичів, інших осіб, аліменти	26,46	32,45	29,35	35,92	37,58	41,86	46,99	49,03	63,83	107,48

*розраховано за [1]

Таблиця 2

Внесок компонент грошових доходів домогосподарств в диференціацію грошових доходів у 2000—2007 роках*

Компоненти	Частка у грошових доходах						Відносний внесок у диференціацію						Еластичність, %					
	2000	2001	2003	2005	2007		2000	2001	2003	2005	2007	2000	2001	2003	2005	2007		
Оплата праці	0,557	0,548	0,565	0,537	0,572		0,704	0,674	0,724	0,607	0,716	0,148	0,126	0,160	0,069	0,126		
Доходи від підприємницької діяльності та самозайнятості	0,037	0,041	0,045	0,062	0,062		0,062	0,055	0,072	0,124	0,111	0,025	0,013	0,027	0,062	0,049		
Доходи від продажу	0,081	0,086	0,075	0,054	0,042		0,014	0,047	0,001	0,014	0,016	-0,067	-0,039	-0,057	-0,041	-0,026		
Доходи від власності	0,010	0,010	0,009	0,006	0,006		0,000	0,001	0,001	0,001	0,002	-0,011	-0,009	-0,009	0,005	-0,004		
Соціальні трансферти	0,225	0,229	0,216	0,269	0,254		0,117	0,126	0,073	0,129	0,097	-0,108	-0,103	-0,143	-0,141	-0,157		
з них:																		
допомоги	0,015	0,019	0,019	0,019	0,022		-0,0-01	-0,0-01	-0,005	-0,005	-0,006	-0,016	-0,018	-0,014	-0,025	-0,027		
пенсії	0,208	0,208	0,195	0,247	0,230		0,115	0,115	0,079	0,135	0,102	-0,093	-0,093	-0,116	-0,112	-0,128		
Інші грошові доходи	0,089	0,086	0,091	0,072	0,065		0,103	0,097	0,113	0,096	0,054	0,013	0,012	0,022	0,025	-0,010		
Грошові доходи	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		

*розраховано автором за [1].

Таким чином, основним фактором диференціації грошових доходів є оплата праці, яка пояснює близько 70% коефіцієнта Джині. Цей факт підкреслює, що першочергове значення для регулювання диференціації грошових доходів має реформування системи оплати праці, яке насамперед, повинно бути направлене на забезпечення високих доходів від зайнятості.

Доходи від підприємницької діяльності мають аналогічні тенденції — зі збільшенням частки в загальному доході зростає відносна вага компоненти в загальній нерівності — з 6,20 % у 2000 році до 11,1 % у 2007 році. При цьому спостерігається зростання показника еластичності: зростання доходів від підприємницької діяльності у 2007 році на 10 % призводило до збільшення коефіцієнта Джині на 0,49 % (у 2000 році — 0,25 %). Тобто у 2007 році, за умови зростання частки доходів від підприємницької діяльності та самозайнятості у структурі доходів на 10 % (з 6,2 % до 6,82 %), коефіцієнт Джині був би на рівні 27,10, на 1,33 вище від реального. Такі дані свідчать про підвищення ролі даної компоненти у формуванні диференціації грошових доходів домогосподарств.

Значну частину грошових доходів населення складають соціальні трансферти, рівень та розподіл яких серед різних соціальних груп населення — одна з найважливіших функцій перерозподільної політики держави. Розрахунок внеску соціальних трансфертів у загальну диференціацію дав змогу оцінити, яким чином вона змінюється під впливом цих виплат, тобто наскільки ефективною й адресною є існуюча система соціального забезпечення.

Динаміка частки соціальних трансфертів у грошових доходах та, відповідно, відносного внеску у диференціацію впродовж 2000—2007 рр. характеризувалася різнонаправленими тенденціями. Так, протягом 2000—2002 років та у 2005 році частка соціальних трансфертів у структурі грошових доходів зростала, відповідно зростав відносний внесок даної компоненти у коефіцієнт диференціації (табл. 2). У 2003, 2006, 2007 роках частка соціальних трансфертів знижувалась, що призводило до зменшення відносного внеску у коефіцієнт Джині. Протягом усього аналізованого періоду внесок цієї компоненти у загальну диференціацію був додатним і у 2007 році склав 7,1 %. Водночас показники еластичності коефіцієнта Джині по даній компоненті свідчать, що збільшення соціальних трансфертів на 10 % у 2000—2001 роках зменшувало коефіцієнт Джині на 1,08—1,03 %; у 2007 році позитивний вплив збільшився до 1,57 %, тобто ефективність соціальних трансфертів зростає.

Серед соціальних трансфертів основний внесок у коефіцієнт Джині здійснюють пенсії. Вони становлять переважну частину у структурі трансфертів та є важливим джерелом доходів домогосподарств. Динаміка зміни відносного внеску пенсій у диференціацію мала різнонаправлений характер, що залежало від частки пенсій у грошових доходах домогосподарств: у 2000—2002 та 2005 роках зі зростанням частки відносний внесок збільшувався, та 2003, 2006, 2007 роках зі зменшенням частки відносний внесок у диференціацію зменшувався, але протягом всього аналізованого періоду він був додатним і у 2007 році становив 10,2 %. Показник еластичності коефіцієнта Джині по пенсіях у 2007 році склав -0,128, тобто за умови зростання пенсій на 10 % коефіцієнт Джині зменшився б на 1,28 % і становив би 26,62.

Єдиним компонентом грошових доходів, який справляв понижувальний ефект на диференціацію доходів, є соціальні допомоги. Відносний внесок цієї складової у коефіцієнт Джині протягом аналізованого періоду був незначним (близько - 0,5 %) через невисоку частку у грошових доходах домогосподарств (1,9—2,2 %). Показник еластичності у 2007 році становив -0,027, тобто якщо підвищити допомоги на 10 %, коефіцієнт Джині зменшиться на 0,27 % та становив би 26,89. Це незначне зменшення, але воно було б досягнуто за рахунок зростання грошових доходів всього на 0,22 відс.п.

Висновки. Таким чином, у статті докладно описано розширений метод декомпозиції коефіцієнта Джині для визначення ключових факторів диференціації грошових доходів. Цей метод дає можливість дати відповідь на низку питань, важливих для політики перерозподілу доходів, зокрема щодо внеску певного джерела доходів у загальну диференціацію та впливу динаміки структурних компонент доходу на рівень диференціації.

Дослідження впливу складових грошових доходів населення на рівень диференціації грошових доходів населення показало, що оплата праці пояснює близько 70 % диференціації грошових доходів домогосподарств. Щороку посилюється значення доходів від підприємницької діяльності у формуванні диференціації грошових доходів домогосподарств — у 2007 році відносний внесок у коефіцієнт Джині становив 11,1 %. Протягом 2000–2007 років помітно зросло значення соціальних трансфертів у зменшенні диференціації — їх 10-ти відсоткове зростання зменшувало коефіцієнт джіні на 1,83 %.

Декомпозиція коефіцієнта Джині використовується у світі як ефективний метод для аналізу факторів нерівності за джерелами доходів. Даний метод був застосований з використанням статистичних даних вибірових обстежень умов життя домогосподарств України за 2000–2007 роки. Подібні розрахунки можна проводити в динаміці, по окремих регіонах країни, відслідковуючи, наскільки ефективною є політика перерозподілу доходів.

Джерела

1. *Витрати і ресурси домогосподарств України у 2007 році* (за даними вибіркового обстеження умов життя домогосподарств України): Стат. зб. / Держкомстат України. — К.: Держкомстат України, 2008. — 434 с.
2. *Людський розвиток в Україні: 2003 рік* (колектив авторів): Щорічна науково-аналітична доповідь. — К.: ІДСД НАН України. — 2004. — 268 с.
3. *Ниворожжина Л.* Способы декомпозиции коэффициента Джини по компонентам общего дохода // Вопросы статистики. — 1998. — № 5. — С.61–67.
4. *Новіков В.М., Сітнікова Н.П., Мусіна Л.А., Семенов В.В.* Соціальні трансформації: міжнародний та вітчизняний досвід. — К., 2003. — 253 с.
5. *Обратить* реформы на благо всех и каждого. Бедность и неравенство в странах Европы и Центральной Азии. — Вашингтон: Всемирный банк, 2000.
6. *Рівень життя населення України* / За ред. Л. М. Черенько. — К., 2006. — 428 с.
7. *Семенов В.В.* Економіко-статистичні моделі та методи дослідження соціальних процесів: нерівність, бідність, поляризація: Монографія: В 2 т./ відп.ред. Новіков В.М. — Полтава: РВВ ПУСКУ, 2008. — Т.1. Нерівність. — 2008. — 237 с. — С.50–80.
8. *Суринов А.Е.* Статистика доходов населения. — М.: Финансы и статистика, 2002. — 229 с.
9. *Bourguignon, F.* Decomposable Income Inequality Measures // *Econometrica*. — 1979. — № 47. — P. 901–920.
10. *Cowell, F.A.* On the Structure of Additive Inequality Measures // *Review of Economic Studies*. — 1980. — № 47. — P. 521–531.
11. *Deaton, A.* The Analysis of Household Surveys: A Microeconomic Approach to Development Policy. — Baltimore: The John Hopkins University Press, 1997.
12. *Jenkins, S.P.* Accounting for Inequality Trends: Decomposition Analyses for the UK, 1971–1986 // *Economica*. — 1995. — № 62. — P. 139–191.

13. *Julie A. Litchfield*. Inequality: Methods and Tools March 1999 Text for World Bank's Web Site on Inequality, Poverty, and Socio-economic Performance: <http://www.worldbank.org/poverty/inequal/index.htm>

14. *Podder N. and Tran-Nam B.* Uses and Abuses of the Decomposition of Gini Index by Factor Components. — University of New South Wales, 1991. — 65 p.

15. *Shorrocks, A.F.* The Impact of Income Components on the Distribution of Family Incomes // Quarterly Journal of Economics. — 1982. — № 98. — P. 311–326.

16. *Yitzhaki, S. and Lerman R.I.* Income Inequality Effects by Income Source: a New Approach and Applications to the United States // The Review of Income and Wealth. — 1991. — № 37. — P. 313–329.

Анотація. У статті описано розширений метод декомпозиції коефіцієнта Джіні, що використовується у світі; застосовано даний метод на статистичних даних розподілу домогосподарств України за рівнем грошових доходів за період з 2000 по 2007 роки; проаналізовано відносний внесок та еластичність індексу Джіні до певного компонента грошового доходу.

Аннотация. В статье описан расширенный метод декомпозиции коэффициента Джини, который используется в мире. Данный метод применен с использованием статистических данных распределения домохозяйств Украины по уровню денежных доходов за период с 2000 по 2007 годы. Проанализированы относительный вклад источников дохода в дифференциацию и эластичность индекса Джини по компонентам денежного дохода.

Summary. Following independence in 1991, socio-economic development of Ukraine is accompanied by many negative social phenomena, including significant inequality. In this paper, we analyze the income distribution during 1999–2008, with particular emphasis on the analysis of the contribution of income components to income inequality in Ukraine by using a decomposition technique based on the Gini coefficient to discern the relative importance of the major income components in determining overall income inequality. Such analysis shows which income components are more important than others in causing income inequality. This paper also discuss the elasticity of the Gini coefficient to marginal changes in income sources. The use of such a sensitivity analysis is helpful in pointing to key labour market, state welfare and asset ownership patterns that are integral to the generation of inequality in Ukraine or any other country with reliable income data. The paper uses data derived from a Survey of Living Conditions of Households of Ukraine in 2000–2007.

Ключові слова: грошові доходи; коефіцієнт Джіні; декомпозиція; розподіл доходів; домогосподарства.

Ключевые слова: денежные доходы; коэффициент Джини; декомпозиция; распределение доходов; домохозяйства

Key words: cash income; Gini coefficient; decomposition; income distribution; households.

Стаття надійшла до редакції журналу 15.09.2009 р.